

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15079/2023
14.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојица из ..., које заступа Борко Илић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., кога заступа Владислав Радосављевић адвокат из ..., ради заузећа и чинидбе, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Пироту Гж 665/21 од 11.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против првог и четвртог става изреке решења Вишег суда у Пироту Гж 665/21 од 11.05.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неозвољена ревизија туженог изјављена против првог и четвртог става изреке решења Вишег суда у Пироту Гж 665/21 од 11.05.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Основног суда у Пироту П 428/21 од 01.06.2021. године, првим ставом изреке, утврђено је да је тужба повучена. Другим ставом изреке обавезани су тужиоци да туженом накнаде трошкове парничног поступка у износу од 62.850,00 динара.

Решењем Вишег суда у Пироту Гж 665/21 од 11.05.2022. године, првим ставом изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у другом ставу изреке решења Основног суда у Пироту П 428/21 од 01.06.2021. године тако што су тужиоци обавезани да туженом накнаде парничне трошкове од 71.850,00 динара. Другим ставом изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца изјављена против другог става изреке решења Основног суда у Пироту П 428/21 од 01.06.2021. године. Трећим ставом изреке првостепено решење остало је неизмењено у првом ставу изреке. Четвртим

ставом изреке одбијен је захтев туженог за обавезивање тужилаца на накнаду трошкова жалбеног поступка од 18.000,00 динара.

Против правоснжаног решења о трошковима парничног поступка, тужени је сходно члану 404. ЗПП благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, не указујући на посебан разлог због кога би иста могла бити дозвољена.

Тужиоци су доставили одговор на ревизију.

Оцењујући дозвољеност ревизија у смислу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (први став). О дозвољености и основаности дозвољене ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија (други став).

По оцени Врховног суда, у овом спору нема места одлучивању о посебној ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима парничног поступка из неког од разлога предвиђени чланом 404. став 1. ЗПП, јер побијана одлука не одступа од праксе ревизијског суда у споровима који су окончани решењем о повлачењу тужбе. Како се ревизијом не указује на потребу разматрања правних питања од општег интереса и правних питања у интересу равноправности грађана, или на потребу новог тумачења права, то нема потребе да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној.

Испитујући дозвољеност ревизије сагласно одредби члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против решења против кога се не може изјавити.

Чланом 28. став 1. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним овим законом меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Другим ставом истог члана прописано је да се камата, уговорна казна и остала споредна потраживања, као и трошкови поступка, не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како се ревизијом побија одлука о трошковима парничног поступка која не чини главни захтев, ревизија није дозвољена, сходно члану 413. ЗПП, па је одлучено као у другом ставу изреке овог решења.

У складу са одлукама садржаним у првом и другом ставу изреке овог решења, сходно члану 154. став 1. ЗПП, као неоснован је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка у висини накнаде адвокату за састав одговора на ревизију одбијен је као неоснован трећим ставом изреке с обзиром да се сходно члану 154. ЗПП не ради о потребном трошку.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић